

- Listy píšete sestř!

Pro Adama Kováře (OJ)

Vrzalová

Vypracovala: Vrzalová Tereza (171945)

FF: BA114 Proseminář čtení a psaní

Vyučující: Adam Kovář

25. března 2009

ab buděj, můžete to
vechat i tak,
pak to máte ps.

to už jsem
Vám jednou poděkoval.

Rozbor předzpěvu Máje (K. H. Mácha)

na dvou?

Autor na několika stránkách jednoznačně a jednoduchým jazykem (ve smyslu, že nepoužívá složité obraty, básnické figury etc.) opěvuje kladné vlastnosti Čechů coby národa.

Formou ani obsahem předzpěv neladí se samotným Májem, jde spíše o poplatek či ústupek jak době vzniku (národní obrození – vlastenecká nota; císařská cenzura – zdůraznění loajality k monarchii, pozitivní Čechů jsou obecná, nevybízí k buřičství proti koruně), tak autorově

smyslu pro humor (lze vnímat jako sarkasmus, parodii na vlastenecky zapálená díla jeho současníků).

Stejně Vrzalová, mnohé vaše postřehy jsou trefné. I váš styl psaní ukazuje na vaši sečtenost. Tedy nyní Vám doporčuju další krok: přečtete si svůj text jako nezávislý čtenář. Navrte na místa, kterým lze lépe rozumět. Vyjádřem je zde složitější, než je Rozbor Máje (K. H. Mácha) nutné. Proto se snažte všechny věty zjednodušit, zkrátit a zprůhlednit!

Máj je

lyricko-epická báseň sestávající ze čtyř zpěvů a dvou intermezz. Navzdory době a zprůhlednit!

vzniku vybočuje z obvyklého stylu české literatury (převažující vlastenecké motivy). Hlavním námětem je příběh tragické lásky, doplněný filosofickými úvahami o osudu, smyslu života, smrti, životě po smrti ap. Děj samotný je vyprávěný jen v náznacích a kolikrát spíše sekunduje oněm úvahám, spolu s použitým jazykem a básnickými prostředky jim slouží jako jakási podpěra. V kontrastu proti sobě stojí až bezchybná krása přírody s neutěšeností lidského údělu (daným po vzoru antické tragédie nevyhnutelností osudu, v duchu Vilémových úvah – byl snad zrozen jen proto, aby pomstil otcovy činy).

ne-pat obě je zřejmě zásadní pro celou báseň!

První zpěv

Opěvování krás májové přírody, seznámení se s Jarmilou, která čeká na svého milého Viléma. Dívčino radostné očekávání následuje nejistota a smutek, že milý již nepříjde. Vzápětí sice přichází naděje, když spatří člun, ale naděje je pohřbena zjištěním, že příchozím není Vilém, nýbrž posel špatných zpráv. Vilém v touze po pomstě zabil Jarmilina svůdce, aniž by věděl, že je to jeho vlastní otec. Pro ten čin bude popraven. Jeho přítel – posel Jarmilu

proklíná, ona se žalem zabije.

opět ~~dané~~ přísudek → přítel-posel nebo přítel - posel - nebo přítel (posel)

Napětí dané kontrastem mezi poklidnou láskou přírody (*Byl pozdní večer – první máj – /.../ružinu jevil vonný vzdech/*) a zoufalým vyústěním milostného vzplanutí v podání lidí.

Druhý zpěv

Vilém tráví večer před popravou trudnými úvahami ve své cele. Vzpomíná na dětství, na cestu ke zločinu, na Jarmilu, propadá beznaději a strachu ze smrti a neznáma, pocíťuje nespravedlnost (Vilém si nemyslí, že si zaslouží smrt, svého otce považuje za zlého člověka a sebe za spravedlivého mstitele). Dozorčí je pohnut Vilémovými osudy až k pláči, probouzí se v něm soucit.

Myšlenka pomíjivosti lidského bytí, marnosti, osamění.

První intermezzo

Sbor duchů zpívá o brzkém příchodu strašného lesů pána (Viléma) do svých řad. Plánování Vilémova pohřbu, rozdělují se pohřební role.

Třetí zpěv

Popis májového jitra a přírody, krásných v protikladu k Vilémově chystané popravě. Odsouzenec se loučí s milovanou zemí, je popraven.

- asyndeton (české hory - české doly - české luhy - český háj - širá vlast - ta

V1

česká země nejmilejší tobě ráj)

opravovala J. Hrdalová

- stejně s přechalou,

příště můžete do textu zasahovat i více ...

↳ ba měla byste.

AK.

Vypracovala: Vrzalová Tereza (171945)

FF: BA114 Proseminář čtení a psaní

Vyučující: Adam Kovář

25. března 2009

M. Kundera, Překlad jedné věty, kpt. Překlady – rozbor jednotlivých odstavců

- Odstavec první: - česká uvozující věta;
- Odstavec druhý: - německý originál rozebírané věty;
- Odstavec třetí: - úvod ke Kunderově překladu;
- Odstavec čtvrtý: - překlad samotný;
- Odstavec pátý: - instrukce, jak chápat jejich vizuální zápis v eseji;
- Odstavec šestý: - údaje k prvnímu francouzskému překladu (A. Vialatte);
- Odstavec sedmý: - české znění francouzského překladu (AV);
- Odstavec osmý: - citace francouzského překladu (AV);
- Odstavec devátý: - pár slov o Vialatteovi a jeho překladu, souvislost se vznikem a podobou překladu druhého (Claude David);
- Odstavec desátý: - české znění francouzského překladu (CD);
- Odstavec jedenáctý: - citace francouzského překladu (CD);
- Odstavec dvanáctý: - úvod k třetímu překladu (Bernard Lorthorary);
- Odstavec třináctý: - české znění francouzského překladu (BL);
- Odstavec čtrnáctý: - citace francouzského překladu (BL);

Pro Adama Kováře (OJ)

Vypracovala: Markéta Plocková (265835)

FF: BA114 Proseminář čtení a psaní

Vyučující: Adam Kovář

27. března 2009

- nepřidala jk do textu nové poznatky, které jsme si řekli na hodně
(v případě že jste v semináři nebyla, mohla jste Plocková
si informace zjistit od spolužáků, ...)

- používáte často výrazy mluvené češtinou (do textu nepatří!)
- chybí jasný, shrnutý závěr.

AK.

Interpretace předzpěvu k Máji / předpěvu Máje

Předzpěv k Máji vlastenecky oslavuje český národ a vyzdvihuje jeho ctnosti. Všichni Češi jsou podle Máchy bratři, kteří se neopouštějí, mají věrné a dobré srdce, jsou silní hrdinové, proti nimž nemá smysl bojovat, milují svou zemi a svůj jazyk, a podle jeho popisu jsou prostě dokonalí.

rys mluvené češtiny.

Mácha píše o těchto mnohých vynikajících vlastnostech Čechů a u čtenáře předpokládá, že mu tyto vlastnosti nejsou cizí.

V porovnání se skutečnou povahou lidí je předzpěv hodně idealistický, protože všechny kladné rysy Čechů nepřevažuje ani jeden záporný. Proto na mě tato část Máje působí mnohem méně reálně než ty ostatní, a snad ani reálně působit neměla. V kontrastu s tím, jak zdařile/a věrohodně Mácha líčí jarní přírodu, je jeho popis českého národa trochu jako z jiné planety.

Nemusela jsem žít v Máchově době, abych věděla, že ani v jeho době čeští lidé nebyli tak dokonalí, jak je popisuje. Proto myslím, že se ani nesnažil popsat pravdivou, skutečnou povahu Čechů, ale jen určitý ideál, jaký si tehdejší vlastenci představovali.

WJ

Kvůli rozdílu v tématu i reálnosti popisovaných věcí na samotnému Máji nehodí. Mácha byl v tomto asi především poplatný své době, kdy přední spisovatelé byli zároveň nadšenými vlastenci, a aby v jeho díle bylo alespoň trochu znát, že svůj národ miluje, připojil k Máji tento předzpěv.

Kvůli rozdílu v tématu i reálnosti popisovaných věcí na samotnému Máji nehodí. Mácha byl v tomto asi především poplatný své době, kdy přední spisovatelé byli zároveň nadšenými vlastenci, a aby v jeho díle bylo alespoň trochu znát, že svůj národ miluje, připojil k Máji tento předzpěv.

Kvůli rozdílu v tématu i reálnosti popisovaných věcí na samotnému Máji nehodí. Mácha byl v tomto asi především poplatný své době, kdy přední spisovatelé byli zároveň nadšenými vlastenci, a aby v jeho díle bylo alespoň trochu znát, že svůj národ miluje, připojil k Máji tento předzpěv.

vesikované upřesnění

Podle mého čtení převažuje v Máji inverze, změněný slovosled ve větách, a vyskytuje se opravdu často. V předzpěvu se objevuje také, ale mnohem méně oproti textu Máje. Zatímco v Máji je inverze téměř v každém druhém verši, v předzpěvu je jen v několika případech (například „poslední je Čecha vzdech“ ve třetí sloce).

↓ jak je fee toho "spojky" (příslouche)?

* píšete odborný text... neberte se s kamarády. Uvědomte si ten rozdíl. Formulaci, kterou použijete mezi kamarády, musíte v takovémto textu upřesnit jinak.

AK.

Dufková (nepodepsáno) Máj vs. předzpěv k Máji

! musel jsem to tam
dopsat -
- přístě se prosím podepište
samozřejmě!

Předzpěv k Máchově Máji je silně vlastenecká báseň, což je ovšem vzhledem k době, kdy vznikla, docela přirozené. Oproti Máji samotnému není, dle mého názoru, nadčasový.

Dnešního čtenáře (nebo tedy alespoň mě osobně) nijak zvlášť neosloví. Pro tehdejšího čtenáře však musel být minimálně velmi působivý a apelativní. Myslím si, že svůj obrozenecký účel splnil. - to jistě --- sice s Vami nemohu souhlasit (zduřochení v semináři), ale argu neobjímáte dovedně!

V díle a jeho předzpěvu nacházíme společné i různé prvky. V obou skladbách můžeme najít

oxymorony

například oxymory (zbortěné harfy tón; Čech i v smrti věrný jest), dále inverzi (se vinuly v soumraku klín; statné Čechů srdce máš), anafory (po široké hladině umdlelý dívka zrak upírá, po široké hladině...; české hory - české luhy), refrén (byl pozdní večer - první máj; věrný syn i bratr náš, statné Čechů srdce máš), anastrofy (jezero hladké v křovích stinných; věrný bratr bratřím svým), a samozřejmě nespočet básnických přívlastků.

citace do
kvozonek!
(nebo alegor
kvozivou).

? O

Na první pohled je patrný rozdíl ve formě. Zatímco předzpěv je pravidelně členěn, a to na osm veršů sloky a dva verše refrénu, v Máji nenacházím žádné pravidelné uspořádání. Na pohled druhý si povšimneme různého rýmu (v Máji ABBA v předzpěvu ABCB) a také rytmu. Po přečtení spějí k závěru, že předzpěv je lyrická báseň, kdežto Máj lyricko-epická. V celku markantní rozdíl se mi jeví také ve slovní zásobě. (např.?)

1. zjev
2. zjev
ouverture
3. zjev
ouverture
...

~
V
dochození

* co je anastrofa?

Ly jako ríměr nedostatkové - úplňkové slovo.
(jako udganišiny sp.)

mám anaforu, epiforu, epianastrofu, ale anastrofu zatím nikoliv.

** co je na tom samozřejmého?

Milan Kundera – Překlad jedné věty

Lenka Hoffmannová
321955

Kapitola první – Překlady

- 0 - úvod ✓
- 1 - německý originál překládané věty ✓
- 2 - úvod k vlastnímu překladu ✓
- 3 - vlastní překlad ✓
- 4 - komentář k vlastním překladům ✓
- 5 - komentář k prvnímu překladu ✓
- 6 - první překlad (Vialatte)
- 7 - francouzská verze prvního překladu
- 8 - vydání překladu
- 9 - druhý překlad (David)
- 10 - francouzská verze druhého překladu
- 11 - úvod ke třetímu překladu
- 12 - třetí překlad (Lortholary)
- 13 - francouzská verze třetího překladu ✓

✓
výborně!
AK.

Pro Adama Kováře

Voda

Vypracoval: Václav Voda (342033)

FF: BA114 Proseminář čtení a psaní

Vyučující: Adam Kovář

31. března 2009

jak už, že se to
odehrává pod Bezdězem?

Srovnání textů předzpěvu a 1. zpěvu

Předzpěv se výrazně liší od 1. zpěvu ^v potažmo od zbytku básně. Předzpěv pojednává o vlastenectví a hrdinství Čechů, autor vyšel vstříc národnímu požadavku poezie. První zpěv líčí podbezdězskou přírodu a muka Jarmily nad uvězněným Vilémem.

→ je to požadavek poezie nebo cíl?

Máj je báseň v jambickém metru, tzn. střídání nepřízvučné a přízvučné slabiky, nicméně předzpěv se liší v umístění rýmů, v 1. zpěvu se střídá obkročný a sdružený rým.

Čechové jsou národ dobrý! / Nešťastný, jenž v nouzi lká, / nechť se k Čechovi obrátí, / ten mu rychlou pomoc dá; - ukázka z předzpěvu. Byl pozdní večer } první máj } / večerní máj } byl lásky čas. / Hrdliččin zval ku lásce hlas, / kde borový zaváněl háj. - ukázka z 1. zpěvu.

Předzpěv se tedy liší od 1. zpěvu jak obsahově, tak formálně, konkrétně v různých druzích rýmů.

* a jaké metrum je v předzpěvu?

Když už srovnáváte formální stránku

předzpěvu se „zbytkem“ básně, buďte důslední.

AK

Pro Adama Kováře (OJ)

Pločková

Vypracovala: Markéta Pločková (265835)

FF: BA114 Proseminář čtení a psaní

Vyučující: Adam Kovář

1. dubna 2009

- poměrně zdanilý text,
slečno Pločková ...

- zdanilé formulace ...

- pozor na nepřesnost s Nerudou!

U tří lilií

Nerudova povídka U tří lilií pojednává o jedné nedělní letní noci, kdy po několika dnech sucha konečně přichází bouře. Děj se odehrává v hostinci U tří lilií poblíž Strahovské brány, kde se zrovna (jako každou neděli) sešli lidé, aby si zatancovali a pobavili se.

Povídka začíná působivým popisem prudké letní bouřky, který silně podněcuje představivost a díky němuž se vše odehrává v atmosféře napětí. Autor sleduje od svého stolu v hostinci, jak se za oknem z nebe valí voda a tu a tam roztrhne temnotu pronikavé světlo blesku, které ozáří zahrádku a právě zrušený hřbitov s hromadami bílých lebek a kostí.

Co však upoutává jeho oči nejvíce, je asi osmnáctiletá dívka s pronikavě krásnými očima a černými vlasy, tančící dole v sále. Neruda od ní nemůže odtrhnout oči, až si toho tato krásnooká (nijak jinak ^{důležitý postřeh} nejmenovaná) slečna všimne a začne se po něm ohlížet také. Tančí skoro po celou dobu a neodpočívá. Když ji Neruda sleduje, nepřipadá mu, že by s někým během tance mluvila. Až po chvíli k ní přes sál přiběhne právě příchozí promoklé děvče a cosi jí vysvětluje. Krásnooká slečna dotančí tanec, naposledy se podívá ke dveřím, kde stojí Neruda, a odchází pryč do zesilujícího se deště.

Autor přejde zpět ke svému stolku, sleduje venku nový příval bouře a myslí stále jen na slečniny krásné oči. Ke svému překvapení po čtvrt hodině zjistí, že se ona krásnooká vrátila, a vyslechne rozhovor mezi ní a její starší přítelkyní. Ono promoklé děvče byla její sestra, která krásnooké oznamovala, že jim před chvílí zemřela matka.

Slečna s krásnými očima poodejde od své přítelkyně přímo k Nerudovi, který si ji za ruku odvede do arkád hostince, právě když venku vrcholí celý večer trvajících dešť, blesky a hromy. Tam si v soukromí užívají svou blízkost a napětí silné letní bouřky.

* sleduje ji Neruda, ale vyprávěč příběhu (rozdí!!)
! autor vs. -

Vypracovala: Lenka Hoffmannová (321955)

FF: BA 114 Proseminář čtení a psaní

Vyučující: Adam Kovář

30. 3. 2009

U tří lilíí

Jedná se o kratší povídku autora Jana Nerudy z díla Povídky malostranské.

Autor v roli hlavního hrdiny popisuje jeden bouřlivý nedělní večer, který tráví na taneční zábavě. Zde se mu líbí jedna mladá tančící dívka s krásnými očima, ji neustále sleduje a z jejích pohledů si také vydedukuje, že i dívka o něj má zájem. V průběhu večera za krásnou tanečnicí přijde jiná dívka a něco jí sdělí. Krásnou dívka dotančí další sérii tance a pak spěšně odejde ze sálu. Po nějaké době se ale vrátí a na otázku, kam šla v takovém nečase, odpoví, že jí zrovna zemřela matka. Poté dochází k prvnímu kontaktu mezi dívkou a mladíkem – autorem, ten ji vede pryč ze sálu a dívka jej volně následuje. Mladík je však znechucen lehkomyšlností, s jakou dívka přijala zprávu o smrti své matky.

V této povídce autor vyjádřil lhostejnost mladé dívky k rodinné tragédii. Že dívka zrovna zemřela matka jí nebrání vrátit se zpět do tanečního sálu a pokračovat v zábavě. Její provinění autor ještě zdůrazňuje tím, že se dívka nechává dobrovolně odvést ze zábavy neznámým mladíkem, se kterým v průběhu večera flirtovala.

a sendí jí skutečně?

*skutečně s ním flirtovala...?
anachronismus...*

Dle mého názoru soudí autor dívku příliš přísně. Dívka opustila taneční sál poté, co se dozvěděla o úmrtí své matky, což svědčí o tom, že se jí tato zpráva nějakým způsobem dotkla.

To, že se poté vrátila zpět na zábavu, může být vysvětleno tím, že se chtěla odreagovat od myšlenky na tuto smutnou událost a najít rozptýlení. Podobným způsobem můžeme vyložit

*→ repressivně... lze txt interpretovat i tak, že dívka se dozvěděla, že matka umřela, šla se s ním rozloučit, a pak se vrátila na zábavu...
skutečně matka skonalá,
dívka se vrátila na zábavu...*

i její následný kontakt s mladíkem – v jeho náručí hledala útěchu a porozumění. Což bohužel

autor v roli mladíka nepochopil a vykládal si její jednání jako chladnost a zlotřilost.

→ zakázané slovo! zapínava je i moučka
- polívce!

Povídka je ovšem napsána zajímavě a z díla Malostranské povídky patří k mým
nejoblíbenějším.

Povídka Malostranské

↓
proč?

když už to tvrdíte,

restaci to jen konstatovat,

ale ~~to~~ je umění to také zjednodušit.

lesky se ukazuje, jak sympatičtější (a stotožňující se)
s postavou krásnohě, a chybu (nepochopení)

hledáte u tzv. autora - mladíka...

- je to zjednodušující, i když pochopitelné...

- a autora tím dost podceňujete...

AK.

Zahlaní:

Pre Adama Kováři (OJ)

Vypracovala: Ivana Michaleková (342381)

do váš text opravoval?

FF: BA114 Proseminář čtení a psaní

Vyučující: Adam Kovář

22. marca 2009

do blánu!

Karel Hynek Mácha – Máj

V tomto diele autor opisuje krásu májovej prírody, často dáva do kontrastu dobu nádhernej prírody v mesiaci máji a záporné stránky ľudského života. Napríklad dáva do protikladu tichú lásku v prírode a krutú smrť Viléma. V miestach, kde autor opisuje popravu hlavného hrdinu, sú pekne vyličené metafory a opisy prírody v máji, ktoré autor vykreslil do najmenších detajlov. Opisoval napríklad piesne vtákov, farby neba, červené zore, tmú nocí.

Dej básne spočíva v príbehu dvoch ľudí, ktorým bola ukradnutá ich láska. Vilém bol za zbojníctvo a vraždu svojho otca odsúdený na smrť a jeho milá Jarmila ho márne čakala, márne preplakala more slz, Viléma jej to už nevrátilo.

V diele sa objavuje aj personifikácia. Mácha vdýchol život súboru duchov, lebke, žabám, mesiacu, hmle, rose..

Predspev k básni tvoria predovšetkým myšlienky o jednote, sile, vernosti a oddanosti českému národu. Samotný autor neskrýva svoju hrdosť na skutočnosť, že je Čech. Tvrdí, že vždy, keď je nejaký priateľ jeho národa v núdzi, správny Čech mu vie podať pomocnú ruku.

Napokon proti nepriateľom sa vie postaviť. Nepriatelia sa vo vojnách lúčia s víťazstvom, pretože proti nim stojí český boj. Samotný autor si uvedomuje veľkú minulosť svojej vlasti a túži po novej sláve. Zastáva názor takzvaného optimistického vlastenectva.

skutečné? Jak jste to napsala?

* to vyslité metafory (předpovědi) ale v odh. textu je nutno upřesňovat se přesně, ne metafory.

veselody odstavec.

↑
?

↓

→ väčšie delší body osnovy,
ale ne samostatné odstavce ...
→ dopracovať

do blokov.

- Vyzdvihuje víťazstvo národa a s hrdosťou hovorí o tom, že Česi sú národom statným, nebojácnym, že vždy držia pri sebe a nikdy by nezradili svoju vlasť.
- Samotný český jazyk znamená dedičstvo po ich drahých otcoch.
- Rajom na zemi stále zostáva práve ich rodný český háj, české doly, české hory, české luhy a česká zem..

Tak, ako v básni aj v samotnom predspeve dominuje prvok vlastenectva. — to je záver?

- nedostatečný záver..

Až na pár drobností v poriadku... ak.

Pre Adama Kováře (OJ)

Filusová

Vypracovala: Radoslava Filusová (342269)

FF: BA114 Proseminář čtení a psaní

Vyučující: Adam Kovář

23. marca 2009

mikoli tabulato, ale
zarážkou!

Interpretácia: MÁCHA, K. H.: Čechové jsou národ věrný

Predspeg sa dnešnému čitateľovi Máchovho Májja môže javiť akoby vytrhnutý z kontextu. Samotná báseň pojednáva o nesmrteľnej téme lásky a zločinu, kdežto oproti tomu jej predspeg hovorí o vlastenectve.

Mácha veľmi úderne bije priamo do vlasteneckých duší chválením vlastností ako je pomoc v núdzi, vernosť, vďaka, dobré srdce, statočnosť, krutosť k nepriateľovi, hrdinstvo, láska k vlasti a k národnému dedičstvu. Túto údernosť predspevu podčiarkuje opakujúci sa refrén zboru Wěrný Čech i bratr náš, dobré (s obmenami) Čechů srdce máš i epifora na konci prvých troch slôh. V predspeve neustále nachádzame paronomázie slov Čech a vernosť, čo taktiež posilňuje myšlienky vlastenectva. Krátky opis krás českej krajiny im dodáva ďalší rozmer.

Z prehnaných vlasteneckých myšlienok predspevu však môžeme vycítiť iróniu. Faktom je, že Mácha sa svojim dielom snažil vyčleniť zo svojej doby. Dielo Máj môžeme považovať za vrcholné dielo baroka, či dokonca prvé dielo českej moderny. V skutočnosti bol predspeg určený hlavne pre cenzora a napísaný akoby z donútenia. Bola to vlastne akási podmienka vydania celého jeho diela a tiež i dôvod prečo sa predspeg a báseň navzájom tak veľmi odlišujú.

Samotný Máj je romantická lyricko-epická báseň s premyslenou koncepciou skladajúcou sa zo štyroch spevov a dvoch intermezz. Tvorí ju hodnotný text vytvárajúci množstvo súvislostí, čo pravdepodobne nebolo autorovým primárnym cieľom. Postavená je hlavne na opisoch pocitov hlavných postáv a opisoch prírody, ktorá je silne personifikovaná. Sila básne spočíva v protiklade tragiky života na jednej strane a krásnej májovej prírody, ktorá zosobňuje mladosť v plnom rozpuku na strane druhej.

V básni nachádzame mimoriadne veľa básnických prostriedkov, najmä epitetonov, personifikácií a metafor. Je tu až príliš mnoho inverzií. Pre báseň je najtypickejšia anafora – máj – lásky čas – hrdliččin zval ku lásce hlas, ktorá je i všeobecne veľmi známa. Z iných básnických prostriedkov tu môžeme nájsť epiforu, prirovnania, gradáciu, oxymóron, paralelu, opakovanie slov, pleonasmus, kontrast, eufemizmus, zvukosled i peknu zvukomalbu. Dnešný čitateľ vidí v básni plno archaizmov (všickni, posledněť,...) ale čítanie sťažuje predovšetkým pričastá inverzia, ktorá síce v dobe vzniku básne bola častá, no pre dnešný jazyk je sťažka zrozumiteľná.

drogje de' v'ad'ov's'mu
m'uzet'y h'rad's'k'ov'em
v's'k'ov'e

W (2x) *

*m(?)

W

+

L

V, #

mikoli *

ho druce
diti
murchni-

č-eto čitateľa

* to miklo se porivá k nazpěti m' v' s'p'ol'and čit'p'et' v'le v' s'v' m' p'ed'...

* * jen je jednoznačná slova (k, v, a ...)

Milan Kundera- Překlad jedné věty (del'ba na odstavce)

- nuspírány, muž by j poměky (-) a muž slovy mužy ✓ AK.*
- 1.odstavec- nemecký originál prekladanej vety
 - 2.odstavec- Kunderov komentár k vlastnému prekladu
 - 3.odstavec- český preklad nemeckého originálu
 - 4.odstavec- úvod k trom francúzskym prekladom
 - 5.odstavec- francúzsky preklad vety preložený do češtiny– Alexandre Vialatte
 - 6.odstavec- ukážka Vialattovho francúzskeho prekladu vety
 - 7.odstavec- Viallatovho prekladu v konfrontácii s opravou profesora Clauda Davida
 - 8.odstavec- druhý francúzsky preklad vety - Davidova oprava Vialattelovho prekladu preložená do češtiny
 - 9.odstavec- česká verzia Davidovho prekladu
 - 10.odstavec- ten istý preklad vo francúzštine
 - 11.odstavec- úvodný komentár k Lortholorovmu prekladu
 - 12.odstavec- Lortholaryho preklad v češtine
 - 13.odstavec- ten istý preklad vo francúzštine

Blanková!

BA114 Proseminář čtení a psaní (jaro 2009)

Predspev k básni Máj

Predspev k básni K.H. Máchy Máj nesie v sebe silné nacionalistické posolstvo vyjadrené množstvom superlatívov smerujúcich na český národ a krajinu.

Celý predspev vyznieva veľmi pompézne a archaicky, dokonca si myslím, že až príliš aj na dobu v ktorej ho autor vytvoril. Cieľom bolo zrejme vyvolať tento dojem, akurát mi nie je jasné, či to bol autorov zámer, alebo to bola akási nutnosť pod vplyvom predrevolučnej doby, keďže Máchu pripojil predspev k básni až dodatočne.

Akoby to boli dve rozličné diela od rozličných autorov s jediným spoločným znakom je slovo „máj“ na konci predspevu a na konci prvého veršu v prvej časti básne.

Predspev na mňa nezanechal dobrý dojem, nemala som z neho žiadny pocit, ani pozitívny a ani negatívny, len obraz niečoho cudzieho. Tým cudzí, nemyslím to, že som Slovenka a básnik opisoval český národ, ale že sa ma to ničím nedotklo, nevyvolalo žiadnu emóciu, len dojem umelosti.

Oproti tomu, opisy prírody v ďalších častiach sú veľmi reálne, živé a vhodne kontrastujú s opisom lásky, tak úzko späté so smrťou troch ľudí.

Umelecké jazykové prostriedky s estetickou funkciou vyskytujúce sa v predspeve a samotnej básni Máj

V básni Máj prevláda hlavne zo skupiny trópov personifikácia a zo skupiny figúr epizeuxa.

V predspeve je to častá epizeuxa a to rôzne tvary slova Čech a početné epitetony.

Personifikácia sa v predspeve nevyskytuje.

→ v staršom pojetí - vlastenecká, ale dnes spíš výskrnky, a z tým - politický svet pokladajú národ bez zábr. (i. spol. predst. raděj!

nacionalist., národn., vlastenecké...

a to je kľúčové! výborne!

späte utvorená veta: 2 prísudky! boli a je!

protimluvy kontrast

18(?)

TA

Um(?)

AK

Heslovité pomenovanie odstavcov v texte Milana Kunderu Příklad jedné věty

- 1.odstavec: nemecký originál prekladanej vety
- 2.odstavec: úprava preloženého textu
- 3.odstavec: Alexandre Vialatte a jeho preklad Zámku
- 4.odstavec: Vialattová verzia prekladu s poznámkami Claude Davida
- 5.odstavec: Davidový preklad
- 6.odstavec: preklad Bernarda Lortholaryho
- 7.odstavec: problematika metaforického „vnořit se“
- 8.odstavec: nahradenie pomenovania „cizina“ pomenovaním „exil“
- 9.odstavec: Kafkove existenciálne metafory
- 10.odstavec: scéna súlož v diele Námesačníci
- 11.odstavec: druhá súlož K. a Frídy vyjadrená jedinou vetou
- 12.odstavec: rozpor medzi slovami „hledat“ a „hrabat“ v preklade scény
- 13.odstavec: spisovateľské tendencie obohacovať slovník
- 14.odstavec: estetický zámer obmedzeného Kafkovho slovníka
- 15.odstavec: rešpektovanie autorovho osobného štýlu
- 16.odstavec: tendencia vyhnúť sa opakovaniu slov v odstavci
- 17.odstavec: nutnosť opakovania výrazu- príklad Heideggerovho „das Sein“
- 18.odstavec: dôležitosť presného názvu mien postáv v diele aj pri opakovaní
- 19.odstavec: opakovanie slov slúžiace na melodické ozdobenie textu
- 20.odstavec: opakovanie slov zachytávajúce autentický rozhovor
- 21.odstavec: Kafkov „automatický text“
- 22.odstavec: Kafkov štýl minimálneho členenia textu
- 23.odstavec: vnútené členenie Kafkových románov francúzskymi autormi
- 24.odstavec: Kafkove pranie použitia veľkého písma v jeho dielach kvôli absencii členenia textu
- 25.odstavec: nerešpektovanie vyššie uvedeného želania v diele Zámok v nemeckej vreckovej edícii
- 26.odstavec: záver